

719. Jiné čtení a pění

Ze Štítné a Bystřice p. H.

Na - se - la sem ma - ri - ján - ku vša - dy, ne - cho - dí - vaj, můj sy - ne - čku, ta - dy,
naj - pě - kněj - ší kví - te - ček u - tr-hneš, po - tom si mňa ne - ve - zneš.

Nasela sem marijánu všady,
nechodívaj, můj synečku, tady.
Najpěknější kvíteček utrhneš,
potom si mňa nevezneš.

Jak bys ty to, má milá, věděla?
Dys ty se mnú málo bývávala.
Poznala sem po jednom slovečku;
falešný si, synečku.

Všecky hvězdy na nebi tancujú,
dyž mé oči milého spatřujú.
Ach, Bože můj, Bože s vysokosti,
přidaj trpělivosti.

Dyž sem já šla přes jednu uličku,
viděla sem v jednom okenečku,
miluje tam syneček děvečku,
až mia bolí v srdečku.

Ešče jednú Pána Boha žadám,
aby přišel starodávný galán;
aby mně to slunečko svítilo,
co mia těšivávalo.

Těšival mia ze všech najmilejší,
včil mia těší obraz najsvětější;
ten obrázek panenky Marije,
ten v mojém srdečku je.

378. SVÍTÁNÍ

720.

Zp. I. 115. 171. 179. Erb. I. 142. III. 144

Ne - je - dnó sem o - be - šel, aj, o - be - šel, a nic sem tam ne - na - šel,
je - nom je - dno o - kýn - ko, o - kýn - ko, pod ke - rým mi - lá spa - la.

Nejednó sem [: obešel, :]
a nic sem tam nenašel,
jenom jedno [: okýnko, :]
pod kerým milá spala.

Ja, dybych měl ty klíče,
ty ode dňa bílého,
nedal bych já [: svítati :]
až do roku celého.

721. Jiné čtení a pění

Ho - lu - bi - čka lí - tá, po - ví - dá, že sví - tá; sví - tá sví - ta - ní - čko na mo - je sr -
dí - čko, sví - tá sví - ta - ní - čko na mo - je sr - dý - čko.

Holubička lítá,
povídá, že svítá,
[: svítá svítaníčko
na moje srdýčko. :]

Dybych měla klíče
od toho svítání,
nedala bych svítat
zátra do snídaní.

Zátra do snídaní,
zátra do poledne,
aby se vyspalо
potěšení moje.

722. Jiné čtení

Laštověnka lítá,
povídá, že svítá;
vstaň, děvečko milá,
nebo budeš bita.

Budeš, milá, bitá
od svojej mamičky,
že si nenažala
zelenej travičky.

Budeš vyvaděná
od svého milého,
že si nenažala
ovsa zeleného.